

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἡ Ελλάδα Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διευθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ῖνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅρεῖται δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγράφου συνδρομητὰ τὰ ἀποστέλλουσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεατίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαραγρῶν ἀεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Παρατηρεῖται κατ' αὐτὰς ἐκ νέου ἀφθονία λόγων καὶ τάσις πρὸς ἰδρυσιν σωματείων σκοπὸν ἔχοντων ἐθνικὸν καὶ τὴν ἀμυναν, ὡς λέγεται, τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ ὑπὸ μίαν ἔποψιν ὁρᾶται τοῦτο νὰ ἐκληφθῇ ὡς καλὸς αἰὼνὸς ὑπὲρ τῆς μελλούσης τοῦ ἔθνους ἡμῶν τύχης καὶ ὑπὲρ τῆς καταστάσεως τοῦ δουλευούσης εἰσέτι μερίδος τοῦ ἑλλήν. γένους. Καὶ τὰς χεῖρας δὲ τεταμμένας εἶνε πρόθυμον τὸ ἔθνος ὁλόκληρον νὰ χειροκροτήσῃ ἐκείνους οἵτινες διὰ λόγων ἢ ἔργων ἐπαγγέλλονται νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους. Καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἔτερον εἶνε ζητήματα τὰ ὁποῖα πολὺ εὐχερῶς δύνανται νὰ λυθῶσιν· τούτέστιν ἡ μέριμνα ὑπὲρ τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν καὶ ἡ βελτίωσις τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ Κράτους διοικήσεως. Ἀρκεῖ νὰ ληφθῇ ἡ ἀπόφασις καὶ νὰ εὐρεθῇ ὁ δυνάμενος ἢ ὁ θέλων νὰ ἐφαρμώσῃ τὰ ἀποφασίζόμενα· διότι οἱ δυνάμενοι πολλοὶ εἶνε, οἱ θέλοντες ὅμως ἐλάχιστοι ἢ καὶ εὐρίσκονται καλυπτόμενοί ὑπὸ τῆς συναλλαγῆς καὶ τῆς ἐκλογικῆς διαφθορᾶς.

Ὁ λαὸς ὁ ἑλληνικὸς ἀπέδειξε πλειστάκις ὅτι εὐκόλως δύναται νὰ ἀσπασθῇ πάντα νόμον καὶ πᾶσαν συνήθειαν τείνουσαν εἰς τὴν πρόδον αὐτοῦ, ἀπέδειξε προτέτι ὅτι καὶ εἰς θυσίας εἶνε πρόθυμος ὡς ἂν πρόκειται περὶ σωτηρίας τῆς πατρίδος. Ἀτυχῶς τὸ καλὸν αὐτὸ ὕλικόν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν ἐχρησιμοποιήθη καταλλήλως οὔτε πρὸς ὠφέλειαν ἐθνικὴν· Ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἑξω ἑλλήνων καὶ ἡ ἀγάπη αὐτῶν πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα εἰς οὐδὲν ἐχρησίμευσε πραγματικὸν καλόν.

Δὲν ἔχομεν ἐναντίαν γνώμην πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἐξεγείρονται νῦν ἐκ τῆς πολυχρονίου ραθυμίας καὶ ἐπαγγέλλονται νὰ πράξωσιν ὅσα κατὰ τὸ παρελθὸν παρελείφθησαν· τούναντίον μετὰ χαρᾶς προσαγορεύομεν πάντα ἐκδηλοῦντα τοιαύτην πρόθεσιν· παρατηροῦμεν μόνον ὅτι κατὰ κακὴν τύχην εἰς λογάδες τοῦ ἔθνους καὶ πάντες οἱ ἄλλοι φιλοπάτριδες τὰς ἐνεργείας αὐτῶν περιορίζουσιν εἰς τὸν κοινὸν τύπον τῶν λόγων δὲν τὰς περιβάλλουσι καὶ διὰ τῆς πράξεως. Οὕτω δὲ μετὰ πομπώδεις λόγους, μετὰ ἐπιδείξεις τινὰς καὶ πόνον ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν

ὑποθέσεων, ἐκδηλοῦμενον πάντοτε διὰ λόγων, διαλύονται ἵνα μὴ ἐπανεέλθωσι πλέον εἰς κοινὴν ἐργασίαν πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ ὅστις συνήγαγεν αὐτούς. Τὴν αὐτὴν σημασίαν δὲν προτιθέμεθα νὰ ἀποδώσωμεν καὶ εἰς τοὺς λόγους τοῦ πρωθυπουργοῦ, οὗς ἐξέφερε εἰς τὸ πρὸ ἡμερῶν δὲν γεῦμα ἐν Πόρῳ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς προπαιδευτικῆς Ναυτικῆς Σχολῆς. «Ὅτε ἐλεύθερος καὶ δοῦλος ἑλληνισμὸς (εἶπε) εἰς τὸ ναυτικὸν στηρίζει τὰς ἐλπίδας του· ἡ δὲ κυβέρνησις θὰ λάβῃ μέτρα πρὸς ἀναδιοργάνωσιν αὐτοῦ». Βεβαίως τὸ ναυτικὸν ἔχει πολλὴν ἀνάγκην ἀναδιοργανώσεως· μετὰ τὸν πόλεμον καθ' ὃν κατεδείχθησαν ἑλλείψεις οὐσιώδεις ἐπιβάλλεται ριζικὴ ἀναδιοργάνωσις. Ἀλλ' οἱ πόθοι οἱ ἑλληνικοὶ δὲν στηρίζονται μόνον εἰς τὸ ναυτικὸν καὶ εἰς τὸ στράτευμα. Δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ τοιαύτη ἐλπίς ὡς ἐντελὴς χιμαιρικὴ. Σήμερον, δι' ἡμᾶς κυρίως τοὺς ἑλληνας, ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα, στρατὸς καὶ ναυτικὸν οὐδὲν θὰ ὠφελήσωσιν ἐὰν πρὸς τὰς ἐνεργείας ἡμῶν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν αὐτῶν δὲν προσπαθῶμεν νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν ἑξω ἑλληνισμὸν, ἄγρυπνον τὸ βλέμμα ἡμῶν πρὸς τὴν Ἡπείδεν περιφέρωμεν διηνεκῶς καὶ ἐπιτακτικῶς ρον, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἀλβανίαν, ἐὰν δὲν μείνωμεν ἀκόμητοι φρουροὶ τῶν ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων δικαιωμάτων ἡμῶν καὶ δὲν ὑψώσωμεν ἀπειλητικὴν τὴν ράβδον καθ' ὅλων τῶν προπαγανδῶν καὶ τῶν ἄλλων ποικίλων ἐχθρῶν. Καθ' ἑκάστην ἐξαγγέλλονται ἡμῖν ἐπιτυχίαι τῶν βουλγαρικῶν κομητάων ἐν Μικεδονίᾳ, ἀνταρσίαι καλογῆρων ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, ἐνεργεῖαι αὐστριακῶν καὶ ἄλλων προπαγανδῶν πρὸς πολιτικούς σκοποὺς ἐν Μικεδονίᾳ. Καὶ ἡμεῖς τί πράττομεν πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν ἐνεργειῶν τούτων; Ἀρκοῦμεθα νὰ ἀποκαλῶμεν τοὺς Ἀλβανοὺς ἀδελφούς δι' ὧν συνδεόμεθα δι' αἱματος, τοὺς βουλγάρους λαὸν βάρβαρον καὶ ἐντελὴς ἀπολίτιστον καὶ ν' ἀπειλῶμεν διὰ λόγων πάντα ἄλλον ἐχθρὸν ὑποσκάπτοντα τὰ θεμέλια τοῦ ἑλληνισμοῦ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Γ'.

Δεύτερον ζήτημα οὐχ ἥττον εὐλόγα ἐγείρον παράπονα τοῦ ἑγχωρίου πληθυσμοῦ εἶνε τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης. Δὲν λανθάνει οὐδένα ὁ κρατοῦσα γλώσσα πῶς τῶν ἐν Ἡπείρῳ φυλῶν καὶ θρησκευμάτων εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ. Τὴν ἑλληνικὴν μαθαίνει παρὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὁ Ἡπειρώτης εἴτε Ὀθωμανός, εἴτε χριστιανός, εἴτε Ἑβραῖος, πᾶσα δὲ ἄλλη μὴδ' αὐτῆς τῆς ἐπισήμου τουρκικῆς ἐξαιρουμένης διδάσκειται καὶ μαθαίνεται ἐν Ἡπείρῳ ὡς γλώσσα ξένη. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐκύρωσαν αὐτοὶ οἱ Μουσουλμάνοι τῆς Ἡπείρου, οἱ ἔνεκεν τῶν κάτωθι ἀναφερομένων λόγων σφοδρῶς καταπολεμήσαντες πρὸ δεκαετίας τὴν κρατοῦσαν ἐν τῷ τόπῳ γλώσ-

σαν. Οὗτοι καίτοι μετὰ ζήλου ἐγκύβαντες κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὴν σπουδὴν καὶ ἐκμάθησιν τῆς τουρκικῆς γλώσσης καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῆς ὡς οἰκογενειακῆς ἐπιδιδόντες οὔτε τὴν ἐκμάθησιν αὐτῆς ἀληθῶς εἰπεῖν ἐπέτυχον, τελείως δ' ἐναυάγησαν πᾶσαι αὐτῶν αἱ προσπάθειαι, ὅπως τὴν εἰσαγάγωσιν εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ἀντὶ τῆς ἐν χρῆσει ἑλληνικῆς. Τὸ ἀπόλυτον ταύτης κράτος ἐν Ἡπείρῳ ἔχουσα ὑπ' ὄψει ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἀνέκαθεν ἐπέτρεψε τὴν ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ τῇ διοικήσει χρῆσιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης παρὰ τῇ ἐπισήμῳ τουρκικῇ ὡς ἐπικουρικῇ. Οὕτω αἱ ὑποθέσεις ἀνεπτύσσοντο προφορικῶς ὑπὸ τῶν δικηγόρων ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἑλληνιστί, αἱ κλήσεις καὶ πάντα τὰ διὰ τῶν Μουχτάρηδων τῶν χωρίων κοινοποιούμενα ἐπίσημα ἐγγράφα συνετάσσοντο ἐν τῇ ἐπισήμῳ τουρκικῇ γλώσσῃ καὶ τῇ ἐπιχωρίῳ ἑλληνικῇ, αἱ δὲ ἀνακρίσεις ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἐλαμβάνοντο καὶ συνετάσσοντο ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ ὑπὸ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου καλῶς αὐτὴν εἰδότες. Τὸ σύστημα τοῦτο ἴσχυε μέχρι τοῦ ἔτους 1889 καὶ ἦν πολυεὶδὸς χρήσιμον καὶ ἐπωφελές. Διὰ τῆς ἐν τῇ ἐπιχωρίῳ ἑλληνικῇ γλώσσῃ προφορικῆς ἀναπτύξεως τῶν δικῶν τὰ μέγιστα διευκολύνετο ἡ διευκρίνησις καὶ διεξαγωγὴ αὐτῶν, οὐ μόνον διότι ἡ ὑπεράσπισις ἀνετίθετο εἰς δικηγόρους χριστιανούς ἐπιστήμονας, ἀλλὰ καὶ διότι αὐτοὶ οἱ δικασταὶ μὴ κατέχοντες ἐπαρκῶς τὴν τουρκικὴν γλώσσαν μόνον διὰ τῆς ἐν τῇ ἐπιχωρίῳ ἑλληνικῇ ἀναπτύξεως τῆς ὑποθέσεως ἦτο δυνατόν νὰ διαφωτισθῶσι τελείως. Διὰ τῆς εἰς τὴν ἐπιχωρίον ἑλληνικὴν μεταφράσεως πάντων τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων ἐβεβαιούντο οἱ μουχτάρηδες τῶν χωρίων περὶ τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς φύσεως αὐτῶν καὶ ἐξησφαλίζοντο κατὰ πάσης πλάνης ἢ δόλου καὶ ἀπάτης, ἅτινα πολλοὺς ἤδη ἐξ αὐτῶν ἐν παντελεῖ ἀβώδητι διατελούντας ἤγαγον εἰς τὰ ἐδῶλια τοῦ κακούργου δικαίου. Διὰ τῆς ἐν τῇ ἐπιχωρίῳ τέλος γλώσσῃ συντάξεως τῶν ἀνακρίσεων ὑπὸ ὑπαλλήλου εἰδήμονος αὐτῆς προϋλαμβάνοντο αἱ σήμερον συχνότατα λαμβάνουσαι χώραν παρεξηγήσεις ἢ παραμορφώσεις τῶν καταθέσεων. Ἐν γένει δὲ αἱ παντὸς εἶδους δικαστικαὶ καὶ διοικητικαὶ πράξεις διεξήγοντο ὁμαλότερον, ἀκριβέστερον, εὐχερέστερον.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος 1889 δι' αὐτοκρατορικοῦ ἰραδὲ ἀπηγορεύθη ἡ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης χρῆσις ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὡς γραπτῆς μὲν εἰς πάντας καὶ ἐν πᾶσιν, ὡς προφορικῆς δὲ εἰς τοὺς διὰ πληρεξουσίου περισταμένους. Διὰ τοῦ μέτρου δὲ τούτου ἐξώσθησαν τῶν δικαστηρίων πάντες οἱ χριστιανοὶ δικηγόροι, ἅτε ἀγνοοῦντες τὴν τουρκικὴν γλώσσαν καὶ αὐτὸς αὐτοὺς καὶ ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, αὐτῶν δὲ εἰσῆλασε καὶ ἐσκήνωσεν ἡ ἀμάθεια τῶν πρῶν ὀθωμανῶν κιαττιπῶν μετασχηματισθέντων αὐτοσχεδίως εἰς δικηγόρους, ἐπειδὴ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο εὖρον ἐπικέρδεστερον τοῦ πρῶν κιαττιπικοῦ. Ἀλλὰ τίς ὁ λόγος τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως τῆς ἐπιχωρίαν γλώσσης; Ἡ ἐγχώριοι Μουσουλμάνοι προσέβαλον εἰς τοὺς ἀρμόδιους ὅτι ἡ τῆς ἑλληνικῆς χρῆσις ὑπετέλει δὴθεν κίνδυνον κατὰ τῶν κυριακῶν δικαιωμάτων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Ἡπείρῳ ὡς ἐνδεικνύουσα τὴν ἑλληνικὴν καταγωγὴν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Τὸ γελοῖον ὅμως τοῦ επιχειρήματος, εἰς ὃ ἐν τούτοις οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει φαίνεται ὅτι

έδωκαν μεγάλην προσοχήν και σημασίαν δεν είνε δύσκολον να αποδειχθῇ. Προφανώς κινδύνον κατά των κυριαρχικῶν δικαιωμάτων της αυτοκρατορίας δεν αποτελεί ἡ ὁμολογία ὅτι ὁ τῆς Ἡπείρου πληθυσμὸς εἶνε Ἑλληνικός, ὅπως ὁ τῆς Ἀρμενίας Ἀρμενικός, ἀλλ' ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ τοῦ ἐναντίου, ὅτι δηλ. οἱ ὑπῆκοι πάντες τοῦ ὁθωμανικοῦ κράτους εἶνε Τούρκοι ἢ τὴν Τουρκικὴν ὁμιλοῦσι γλώσσαν. Ἀλλ' ὅμως ὁ λόγος, εἰ ὅν οἱ ἔγχωριοι ὁθωμανοὶ ἤγειρον τὴν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας στυροφορίαν, δὲν εἶνε τὸ κατ' ἐπίφασιν ὑπ' αὐτῶν προβληθὲν τῇ ὕψει ἐπιχείρημα, ἀλλὰ μόνον ὁ ὁρθοκεντρικὸς φανατικὸς καὶ πρωτίστως ἡ ἰδιοτέλεια αὐτῶν, καθόσον μὴ ἀκούμενοι εἰς τὰς ἐμμέλους δημοσίας θέσεις τὰς ἀποικιστικὰς ὑπ' αὐτῶν καταχρησάμεν ἠθέλησαν να ἐξώσωσι τοὺς χριστιανούς καὶ ἀπὸ τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, ὅπερ δὲν ἦδύναντο ν' ἀνενίστασιν ἐφ' ὅσον ἐπετρέπετο ἡ χρῆσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας. Ἐκθέσαντες ἐν συνόψει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς γλώσσας καὶ τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας αὐτὴν ἐρωτῶμεν ἥδη πάντα εὐφρονούτα ὁθωμανὸν κατὰ τί τὸ μέτρον τοῦτο ἐξυπηρετῇ πραγματικῶν ἢ καὶ φαινομενικῶν συμφέρον τοῦ ὁθωμανικοῦ Κράτους; Ἡμεῖς μὲν τὴν ἀλλοθιαν νομίζομεν ὅτι δὲν ψευδοκοῦμεν ὑποστηρίζοντες ὅτι ἐκτὸς τῶν πολλῶν ζημιῶν, αἵ τὸ μέτρον τοῦτο προξέειν εἰς τὸν τόπον μας μίαν μόνην πραγματικὴν ὠφέλειαν ἐπέδειξεν, ὅτι ἐπάχυνε τὰς γαστέρας μερικῶν πρὶν κατετίπων ὁθωμανῶν ἀποικιστικῶς ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐνασκούντων τὸ δικηγορικὸν ἐπαγγέλημα εἰς βάρος τοῦ γοήτρου τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν δικαστηρίων μας. Καὶ ὁ Γεν. ἡμῶν δικηγ. Ὅσμαν πασῶς θὰ ὑποστηρίξῃ τοιοῦτον θεσμὸν τοσαύτας ἐπιφέροντα ζημίας; Θὰ ἐνστερνισθῇ τὰς στενὰς ἰδέας, αἵτινες συνετέλεσαν, ἵνα θεοσινοῦν; Ἰδόμεν!

Η ΧΕΙΜΑΡΡΑ

Ὁ κίνδυνος τῶν προνομιωτικῶν Χειμάρρας. — Ἡ μεταβολὴ τοῦ καίμακαμλίκιου. — Ἀνάγκη τῆς δημοσιότητος πρὸς διάσωσιν τῆς πατρίδος παρ.

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι ἀκριβὲς πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ὀλόκληρος ἡ παραλία τῆς ἀντιχρῆς Ἡπείρου εἶχε σκιάν τινα ἐλευθερίας, καὶ ὅτι καὶ ἡ παραλία καὶ αἱ ἄλλαι κοινόητες, τινὲς μὲν διὰ τῆς ἀλωπεκῆς, τινὲς δὲ διὰ τῆς λεοντῆς τοῦ τότε φαλαγγίδος τῆς Ἡπείρου ἀπόλεσαν αὐτήν. Μόνον στενὴν τὴν λωρὴ γῆν, μόνον μικρά τινε δρᾶς διέτηρξεν ἄκρι καὶ νῦν σκιάν τινα ἐλευθερίας καὶ ἰδίαν τινα προνομία. Ἡ Χειμάρρα μετὰ ἐξ χωρίων, ἡ ὑπὸ τῶν περὶ Ἀλβανῶν Μπαρκοῦντες (λόφοι παρὰ τὴν θάλασσαν) ὀνομαζομένη, διατηρεῖ μετ' ὅλας τὰς πίσεις καὶ μετ' ὅλας τὰς πανουργίας τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἰδίαν οὕτως εἰπεῖν αὐτονομίαν πληρώσεως σαράντα ὀκτὼ χιλιάδες (48,000) μόνον γρόσια ἀντὶ νιζμῆς, ἀντὶ πάντος ἀλλοφρόν, ὃν πληρῶνουν κατ' ἔτος οἱ ἄλλοι· εἰσὶν ὅμως ὑπόχρεοι οἱ Χειμαρραῖοι ἵνα ἀποστέλλωσιν ἀριθμὸν τινα ὀπλιτῶν εἰς τὸν Σουλτάνικόν στρατὸν καὶ φυλάττωσιν τὴν παραλίαν ἀπὸ τῆν ἐισβολῆν ξενικοῦ στρατοῦ ἐν καιρῷ πολέμου. Τὸ ἔδαφος αὐτῶν περιλούμενον ὑπὸ τοῦ Ἰονίου εἶνε εὐφρόντατον εἰς ἐλαίας, κίτρα, πορτοκάλια κ.τ.λ. Οἱ ἄνδρες ἄλκιμοι. Οὐμὴν ἀλλὰ ὁ κακὸς δαίμων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, αἱ ἐσωτερικαὶ διαμάχαι καὶ ὁ ἐμπαθὴς καὶ τῶσον εὐχθὲς καὶ ἀποτρόπαιος κομματισμὸς, ἡ γαβέβαινα οὕτως εἰπεῖν, τοῦ Ρωμαιοῦ εἰσέδους καὶ εἰσεχώρησε δυστυχῶς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐπατελεῖ να καταστρέψῃ ὅτι δὲν κατάρθωσεν ὁ δεσποτισμὸς ἐν τῇ σφριγώσῃ αὐτοῦ δυνάμει. Πρὸ δεκαετίας μικροῦ δὲν ἐμφελομένη ἡ Τουρκικὴ διοίκησις τῆς ἐπαράτου διχνοσίας κατάρθω να εἰσαγάγῃ παρ' αὐτοῖς τὸ κτηματολόγιον (ταπό), ἃν μὴ χεῖρ Κυρίου ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ οἱ ὡς ὁμηροὶ ἐπὶ μῆνας κρατοῦμεν ἐν Ἀργυρῶν κατεταναῖοι ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια μετὰ τὴν πᾶσιν τοῦ Διοικητοῦ. Περὺν ἐγένετο ἀπόπειρα καταγραφῆς τῶν κτημάτων τῆς Χειμάρρας καὶ ἐπὶ τῇ ἀρνήσει τῶν

κατοίκων ἠπεύλῃσαν βίαν, ἀλλ' ὠριμώτεροι σκέψεις ἀνέβησαν τοῦτο εἰς εὐθεώτερον καιρὸν καὶ ὁ Καίμακας ἀπὸ Προγονάτι μετετέθη εἰς Χειμάρραν. Πρὸς Θεοῦ! ἡ κώδων τοῦ κινδύνου ἔκρυπτε καὶ ἀνάγκη, ἐὰν ὁ ἀπὸ Δρυμάδες καπετὰν Α. καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Βουνο καπετὰν Ο. καὶ οἱ ἀπὸ Χειμάρρας καπεταναῖοι Σ. καὶ Μ. ἔχουσιν ἴδια πάθη, ἀνάγκη να θέσωσιν αὐτὰ ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ πρὸ τοῦ γενικοῦ καλοῦ, ὅπερ εἶνε ἡ διατήρησις τοῦ καθεστώτος. Ὑπενθυμίζομεν τὴν ἐρίδα τῶν Βοτσαρίων καὶ Τσαβελίων, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ καταστροφὴ τοῦ Σουλίου εἰς τὰ 1804 καὶ προτρέπομεθα αὐτοὺς ἵνα ἐν τῇ ἐνότητι καὶ ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτοὺς φιλοπατρὶα διατηρήσωσι τὸ καθεστὸς.

Ἰσοῦ δὲ παρατίθεμα ἀκριβῆ κατάλογον τῶν χωρίων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ ὡς ἔγγιστα.

Μαλάσα	οἰκίαι	100	κάτοικοι	537
Πήλουρι	»	120	»	323
Χειμάρρα	»	230	»	785
Δρυμάδες	»	210	»	1045
Κούδεσι	»	94	»	250
Κηπαρό	»	200	»	757
Βουνο	»	190	»	870

Οἰκίαι 1144 κάτοικοι 4567

Υποδείξαντες τὸν ἐκ τῆς μεταθέσεως τοῦ Καίμακαμ κίνδυνον εἰς Χειμάρραν ἀπὸ Προγονάτι καὶ ὅτι ἡ Τουρκικὴ Διοίκησις ἔδωκε κρυφίως διατάγας εἰς τὰ ἐκεῖ ὄργανα αὐτῆς πρὸς ἀφομοίωσιν διὰ παντὸς μέσου, οὐδὲν ἔτερον ἔχοντες να προθέσωμεν, εἰμὴ ὅτι ὡς ποτε αἱ κρυφαὶ τῶν χηρῶν ἐσοῦσαν ποτε τὸ Καπιτώλιον, να σώσωσι καὶ οἱ ἄλλοι φιλοπατρίδες Χειμαρραῖοι τὰ προνόμια τῶν πολιτευόμενων συμφώνως καὶ πατριωτικῶς.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

Εἰς μεγίστην ἀπορίαν ἐμβάλλει πάντας τὸ γεγονός ὅτι μετ' ὅλα τὰ διαδιδόμενα ἐκάστοτε παράπονα περὶ τὸν κατορθωμάτων τοῦ μουλιαζμὴ Φιλιατῶν Ἀκίμ βῆν, οὗτος διατηρεῖται εἰσὶν εἰς τὴν θέσιν του, ἵνα ληστέυῃ, ἀρπάξῃ τοὺς ἀτυχεῖς ὑπηκόους τοῦ Σουλτάνου. Δὲν ἐφάσσαν ἄρα γε εἰς τὴν ἀκοήν τοῦ φιλανθρώπου, τοῦ ἀκαίρου Ὅσμαν πασῶ τῶν Ἰωαννίνων ταῦτα; Ἀν ὅχι ἀκόμη, ρηγνύμενον κραυγὴν ὀδύνης ὑπὲρ ὀλοκληρῶ ἐπαρχίας, ζητούντες ἔλαος καὶ ἐὺ σπλαγχνίαν ἐκ μέρους τοῦ Ὅσμαν πασῶ. Ἐλέχθη ὅτι ὁ Ἀκίμ βῆν κατάρθωσεν ἐκ τῶν λαφύρων τῶν ἀρπαγῶν του να ἐξαγοράσῃ τοὺς ἐν ἀμείσῳ συναρᾶ εὐρισκομένους μετὰ τοῦ γενικοῦ Διοικητοῦ Ἰωαννίνων. Ἀλλὰ θὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο ὁ φιλοδικῆς Ὅσμαν πασῶς; Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ καλῶς ἐννοουμένῃ συμφέροντι τῆς Αὐτοκρατορίας δὲν ἐπιτρέπεται νομιζόμεν τοιοῦτον τι. Ἐδελπιστοῦμεν ὅτι τὰ παράπονα, τὰ δίκαια καὶ ἐλλογώτατα τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν θὰ εἰσακουσθῶν.

Υπέρποτε εἰς δεῦ σημειὸν περιήλθεν ἡ μεταξὺ Μητροπόλεως Παραμυθίας καὶ Ἐξαρχίας Γηρομερίου ἐρις. Πρὸ τίνος ὁ ἀρχιεπισκοπος κ. Καλλίνικος ἐδρῶσκόμενος εἰς Φιλιάτες ἀπέστειλεν εἰς Πλεσίθιστα ἐγκύλιον τοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συγχωρεύσεως τῆς Ἐξαρχίας μετὰ τῆς Μητροπόλεως, ὅπως ἀναγνωθῇ ἐπ' ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἡ ἐγκύλιος κατεσχίσθη ὑπὸ τῶν Δημογερόντων τῆς κομποπόλεως ταύτης ὡς διαμαρτυρία κατὰ τῶν μέτρων τούτων τοῦ Πατριαρχείου. Ἰδὸς τὰ δύο χωρία Πλεσίθιστα καὶ Γηρομέρι, ἀμείωτον ἐνδιαφερόμενα ὡροῦσι τὰ πράγματα εἰς τὸ ἀποχωρήσαν, ἄγνωστον δὲ πῶς θὰ λήξῃ τὸ ζήτημα.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Πλεσίθιστος δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον να ἀναφέρωμεν ὀλίγα τινα περὶ τῶν σχολείων αὐτῆς. Ἡ κοινότης τῆς κώμης ταύτης εὐρίσκειται εἰς λίαν ἀθιρὸν σημειῶν. Τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐκκλησιῶν ἐξ ὧν συντηροῦνται τὰ σχολεῖα τῆς ἀνέχονται εἰς 70 περίπου εἰκοσάφρ. ἐτησίως, διατηροῦνται δὲ δι' αὐτῶν ἑλληνικὸν σχολεῖον, δημοτικὸν ἀρρένων καὶ δημοτικὸν θηλέων. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν σχολείων φιλοτίμως ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς προ-

δοῦ αὐτῶν, εὐχῆς ὅμως ἔργον θ' ἦτο ἂν μετὰ μείζονος ζήλου ἐφροντίξῃ καὶ περὶ τῆς εὐποροῦσας παραστάσεως τῶν σχολείων, καθότι, ὡς μαζῶνεν, ἡ κατάστασις αὐτῶν ὑπὸ ἐκποψῆν ἐσωτερικοῦ διακόσμου εἶνε οἰκτρὰ.

Λίαν ἀτυχὲς ἦτο ἡ ἐκλογὴ τοῦ Παπᾶ Βασιλείου ἀπὸ Μουρσι ὡς ἀρχιερατικοῦ ἐπισκόπου Φιλιατῶν. Διαδιδόμενοι ἐκεῖθεν πλείστα παράπονα, καθότι ὁ εἰρημνικός ἱερεὺς καὶ παιδείας ἐντελὲς στερεῖται, τοῦθ' ὅπερ οὐκ ὀλίγον συμβάλλει εἰς τὴν μείωσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γοήτρου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἄλλας ἐσφύεις εἶνε ἐντελὲς ἀκατάλληλος διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ἀναφανδὸν χρηματιζόμενος παρανόμως καὶ εἰς ἄλλα παράτοπα προβαίνει. Ἀναφορά πλείστα διβιβασθῆναι τῷ σεβασμιωτάτῳ κ. Καλλίνικῳ ὅπως προῆλθῃ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ.

Διήλθεν ἐκ Κερκύρας προχθὲς μεταβάντων δ' Ἀγίων Σαράντα εἰς Ἰωάννικα ὁ Ἰσαάκ-Πασῶς, γενικὸς διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων, ἐπιθεωρήσας τὰ διάφορα στρατιωτικὰ κέντρα τῆς Ἡπείρου. Ὁ Ἰσαάκ πασῶς εἶνε διακεκριμένος Ἀλβανὸς ἐκ Τυρῶν, νεαρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ λίαν συμπαισθεῖς τῆς φυσιωνομίας. Εἶνε ὡς γνωστὸν ἀδελφὸς τοῦ ἐν Κων' πόλει δολοφονηθέντος Γκωνή βῆν.

Εἰς Ἀρσιστὰ τοῦ Ζαγορίου ζωοκλῆται ἀνέφρασαν ὀκτὼ βόας πτωχῶν οἰκονομῶν. Αἱ ἀρχαὶ οὐδὲν ἠδυνήσαν να ἀνακαλύψωσι ὡς δὲ πιστεύεται τὰς κλοπὰς ταύτας διαπράττουσι κακοποιοὶ ἔχοντες τὸ καταφύγιον αὐτῶν εἰς τὰς ἐν Βοηδοματῷ στάνας τῶν Ἀλβανῶν. Τοῦτο εἶνε ἀναμφισβήτητον διότι πρὸ ἡμερῶν ἐπατέθησαν καὶ κατὰ τινος κτίστος μεταβαλόντες εἰς Μεσοδουλιὸν εἰς Ἀγίον Μηνᾶ. Καλὸν συνεπὲς θεωροῦμεν να συστήσωμεν εἰς τὰς ἐν Ἰωαννίνοις ἀρμόδιους ἀρχὰς ὅπως φροντίσωσι να ἀποκαθάρσωσι τὸν Βοηδοματῆ ἀπὸ τὰ κακοποιὰ ταῦτα στοιχεῖα τὰ ὅποια συχνάκις ἐνέπαιρουν τὸν πανικὸν εἰς τὰ περὶ χωρία.

ΕΚ ΔΡΟΒΙΑΝΗΣ

τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1900

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ (24 τρέχ.) ἐγένετο ἐνταῦθα ἐν τῇ κεντρικῇ τοῦ ἀγίου Νικολάου ναφ' ἐτήσιον Ἱερατικὸν μνημόσυον, ὑπὲρ μνήμης αἰωνίας καὶ ἀναπαύσεως πᾶν ψυχῶν τῶν κοιμημένων **Γρηγορίου Θ. Λάππα**, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ **Βασιλικῆς**. Μεθ' ὧν τῆς ἱεροπρεπείας καὶ τάξεως ἐτελέσθη ἐν τῇ εἰρημνικῇ κεντρικῇ ναφ' λειτουργίᾳ, συλλειτουργούντων τῶν ἱερῶν τῶν δύο κοινότητων τῆς κομποπόλεως ταύτης, τελεταρχούντος τῆς Α. Πανοσιολογιότητος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ Καθηγουμένου τῆς Σταυροπηγιακῆς καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς τοῦ Θεολόγου κ. Φιλοθέου Γεωργιάδου, χοροστάντων τοῦ ἐνταῦθα Κλήρου, παρεστέμενοι δὲ πλείθους πολιτῶν οἱ ἀδελφοί, ἡ χήρα, τὰ τεθλιμμένα τέκνα καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς τοῦ αἰοδίου ἦσαν ἐν τάξει τεταγμένα. Μετὰ τὸ πέρας τῆς νενομισμένης ἀκολουθίας τοῦ μνημοσύνου τοῦ αἰοδίου Γρηγορίου Θ. Λάππα, ὁ Διευθυντὴς τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτηρίων κ. Θωμᾶς Σ. Παναγιωτίδης ἐξέφωσεν ἐυλόγως κατὰλληλον τῇ περιστάσει λόγον, ἐπαινέσας καὶ ἐγκωμιάσας τὸν αἰοδίου Γρηγόριον Θ. Λάππα. Κατόπιν δὲ τοῦ λόγου, ὁ μικρότερος τοῦ αἰοδίου καὶ τῶν ἑλλων ἀδελφῶν, ἀδελφὸς κ. Δημήτριος Θ. Λάππας περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῆς χήρας κ. Ἀθηνᾶς, τῶν τεθλιμμένων τέκνων, τῶν ἀδελφῶν Θερινῆς Σ. Δρόσου, Ἐλένης Σ. Κούκια, Σταύρου Β. Δρόσου, τῶν ἀνεψιῶν καὶ συγγενῶν αὐτοῦ ἐδέξατο τὰ συλλυπητήρια τῶν παρεστώτων, ὅτινες ἐκτίμωντες τὰς ἀρετὰς τοῦ αἰοδίου, τὴν δόξαν, τοὺς μόχθους καὶ ἰδρώτας διὰ τὰ σχολεῖα καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην του, ἐκτίμωντες τὸν Γρηγόριον Θ. Λάππα, τὸ μόνον τέκνον τῆς πολυκαθοῦς ταύτης κομποπόλεως, τὸ πάντοτε κινούμενον, ἐργαζόμενον καὶ ἐπιβλέποντα τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος συνήλθον ἐν τῇ ἱερῇ ναφ' Εὐχόμεθα δὲν, ὅπως τὴν στέρεσιν τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ἀναπληρώσωσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9 Ὀκτωβρίου. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀπελθεῖ κατ' ἀνάγκην να ἐπισκεπτήται τὴν ἐκθεσιν. Πρὶς τὴν τοῦ βασιλέως Γεωργίου δ' οὐδ' ἡ Σάρτη προέβλεπεν ἔχοντες πρόνοιαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9 Ὀκτωβρίου. — Ἡ ἀγγλογερμανικὴ συνθήκη, ἡ ἀπορῶσα κοινὴν ἐνέργειαν ἐν Κίνᾳ, δὲ ἀποτέλει εἰς ἄλλο ἢ να διαφυλάξωσι τὰ συμφέροντα τῆς Σινικῆς αυτοκρατορίας. Ἡ ἐπικρατοῦσα γῆνη εἶνε ὅτι ἡ ἀγγλογερμανικὴ συμφωνία θὰ προκλήσῃ νέους συνδυασμούς μετὰ τῶν ἐν Κίνᾳ ἐνεργῶν δυνάμεων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10 Ὀκτωβρίου. — Τὸ ἐκδομὲν ἔκθεμα διατάσσει τὴν καταβίωσιν 22 βουλγάρων ἀναγκασμένων εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς δολοφονίας τοῦ Μιχαήλσκου καὶ Φυτόφωφ καὶ τῆς συννομίας κατὰ τοῦ βασιλέως Καρόλου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10 Ὀκτωβρίου. — Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ πρίγκηψ Νικόλαος μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν ἐκθεσιν ἐγαυμάσαν μετὰ τοῦ μεγάλου δούκου Σεργίου τῆς Ρωσίας. Ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας παρετέθη τῷ βασιλεῖ ἐπιστομὴ γράμμου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀνεκαλύφθη συννομία σκοποῦσα να ἀναταξὶ διὰ δυναμειτῶς τὸν αὐτοκρατορικὸν τραῖον ἐνταῦθα Λέσθας καὶ Σεβαστοπόλεως. Ὁ ἐκδομὲν εἶνε νεανίας φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Μόσχας, υἱὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ. Ἦ ἐναντίον τοῦ Τσαροῦ ἀπόπειρα αὐτὴ ἐντέλως εἶχε προετοιμασθῇ πρὸ μὲνός. Θὰ ἀνεντίσταστο τὸ τραῖον φέρων τὴν αὐτοκρατορικὴν ἀλυσὶν εἰς Ἄβασιν, δι' ἐκρηκτικὴν μηχανήματα τοποθετημένων εἰς ὀχτὸν τοῦ πογείου στομίου τῆς σφραγῆς πλησίον τῆς Σεβαστοπόλεως. Ἐγένετο πολυάριθμοι συλλήψεις.

Ἀγγλος μηχανικός ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τῆς Τουρκίας ἐκθεσιν, διὰ τῆς ὅποιας προτείνει τὰ κατὰλληλα μέτρα πρὸς ἀποκαθάρσιν τοῦ ναυπηγεῖα. Ἀνασάδου, ἐφοδιαζόμενα διὰ πολυμερῶν τῶν ἐργαστηρίων Κρούπ.

Ἡ μεγαλύτερη εὐδαιμονία τῆς ἡμέρας εἶνε ἡ συμφωνία τῆς Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας γενομένη κατόπιν τῆς διακοινώσεως μετὰ τοῦ λόρδου Σαλίσουρ καὶ τοῦ Γερμανοῦ πρέσβους. Πρῶτος ὅρος τῆς συμφωνίας εἶνε ὅτι ἀπαντες οἱ λιμένες τῆς Κίνας δέον να ὦσιν ἐλεύθεροι εἰς τὸ ἐμπόριον. Δεύτερος ἡ ἀκεραιότης τῆς Κίνας. Τρίτος ἐν τρίτῃ δυνάμει ἀποπειραθῇ να καταλάβῃ μέρος τῆς Κίνας, ἡ Ἀγγλία καὶ Γερμανία καὶ λάβωσι μέτρα ἀπὸ κοινῆς πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ἐν τῇ Σινικῇ. Τέταρτος δὲ ὅρος εἶνε να κοινοποιήσωσι τὴν συμφωνίαν εἰς πᾶσι λοιπὰς δυνάμεις. Ἡ συμφωνία αὕτη μεγίστην ἐντύπωσιν προέβλεψε παντοῦ. Τῶρα οἱ ἐν Γαλλίᾳ ἐπίσημοι κύκλοι εἶνε κατὰ πλῆθος. Οὐδεὶς τῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ρωσίᾳ ἀνέμενε τοιαύτην συμφωνίαν. Τὸ γεγονός τοῦτο μεταβάλλει ἀρῶν τὰ πράγματα τῆς Κίνας. Εἰς τοῦτο δὲ ἀποδίδεται καὶ ἡ ἐπιμονὴ μετ' ἧς ἡ Ἀγγλία ἀπέριψε τὰς περὶ Πεκίνου προτάσεις τῆς Ρωσίας ἥτις ἠναγκάσθη να ὑποχωρήσῃ. Ἦν ἡ Ἀγγλία καὶ Γερμανία συνασπισθεῖσαι θὰ ἐπιβάλωσι τοὺς ὅρους ἐν Κίνᾳ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Διήλθε προχθὲς ἐκ Πειραιῶς μεταβαίνων εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ ἄρχων Καπὸς Κεχαγιάς τῶν Πατριαρχεῶν Ἀντωνάκης ἐφένδης Οἰκιάδης κομίζων τῷ Πατριάρχῃ κ. Φωτίῳ τὸ ἐκδομὲν βεράτιον ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου. Ὁ Καπὸς Κεχαγιάς κομίζει καὶ αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρὸς τὸν Πατριάρχῃν Ἀλεξανδρείας. — Κατὰ τὸ δὸδὸν προχθὲς ἐν Πύρῳ γέμει ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Πρωτοδικεῖας Σχολῆς εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης ἐφερε πρό-

ποσιν ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ὅποιο, εἶπε, στριγγί τις ἐλπίδας τοῦ ὅτε ἐλεύθερος καὶ δούλος Ἑλληνισμός. Τὸ μόνον μέλημα αὐτοῦ, εἶπε, καὶ τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἡ πλήρης ἀναδιοργάνωσις αὐτοῦ καὶ ἡ συντέλεσις τοῦ ἔργου ὅπερ κατ' ἔργον ἀρ' ἤς ἐποχῆς ὑπὸ τῶν ἀείμνηστον Τρικαλῶν ἦτο ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν. Καὶ διὰ τοῦτο εἶπε αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως, εἶπε, θὰ τείνουν εἰς τὸ να καταστήσωσιν αὐτὸ ἱκανὸν να ἐπιτελέσῃ δταν ἐπιστῇ ἡ ἀνάγκη τῶν ἐθνικῶν προορισμῶν αὐτοῦ. — Ὁ διευθυντὴς τῆς Δραματικῆς Σχολῆς κ. Στεφάνου καταγίνεται ἤδη εἰς τὴν προπαρασκευὴν πάντων τῶν σχετικῶν λεπτομερειῶν τῶν ἀπορῶσιν τὰς ἐξετάσεις τῶν ἡθοποιῶν αὐτῶν ἀρχόνται τὴν προσεχῇ Κυριακῇ. Πρὸς τοῦτο συνιστᾷ πρὸς πᾶσας τοὺς μέλλοντας να ἐξετασθῶσιν ὅπως λάβωσι γνῶσιν τοῦ

Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς, ὅστις ρητῶς ἀπαγορεύει εἰς πάντας τοὺς ὑποψηφίους να λάβωσι μέρος εἰς δημοσίας παραστάσεις μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποτελεσμάτων. Τὸ ἔθον. Θεάτρον, πλὴν τῶν ἄλλων μαθητῶν τοῦ κ. Σιγάλα δι' ὃν τὴν ἀπογγελλαν ἐμμεν ἐκπληκτος ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, θὰ ἀποκτήσῃ καὶ μίαν πρῶτην τάξιν καλλι-ἐγγύδα ἀφικθεῖσαν ἐκ Λευκάδος καὶ ἐγκαταλείψαν τὰ πάντα ὑπὲρ τοῦ Θεάτρον τὴν δεσποινίδα Ἐλένην Σικελιανὴν κόρην κατὰ μορφωμὴν καὶ γλωσσολογίᾳ μέλυσαν παλὴ τὴν γνῶμην πάντων τῶν εἰδημόνων να διαπρέξῃ. Ἦν δὲ δίδασκατος ὑπὸ τοῦ κ. Σιγάλα ὅστις ἀναμφισβήτητος θὰ προσφέρει εἰς τὴν Ἑλλήν. σκηνὴν τὰ μεγαλότερα τάλαντα καταβάλλον πρὸς τοῦτο ἀπύρτους κόπους. — Πρὸ τινος ἡμερῶν οἱ παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ προ-ἐκτικῷ τηλεγραφικῷ Σιμόνι ἀπεσπασμένοι ἐφέται κ.κ. Βαλλίνης καὶ Χρυσόλης μετετέθησαν ἐκεῖθεν. Οἱ αὐτοὶ ὅμως πολυάριθμοι ὑπῆκοι ἑλλήνες τηλεγραφικῶς παρεκάλουν τὸν κ. Ρωμάνον ὅπως ἀναστῇ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δημοσιευθέντος διατάγματος καὶ παραμείνουν εἰς τὰς προτέρας θέσεις τῶν οἱ ἀνωτέρω δύο δικαστῶν ὅτινες ἀπολαύουσιν ἐκεῖ μεγάλης ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ. — Συνήλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν τὸ ἑκτροσυμβούριον. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἀπεφασθῇ ὅπως ἐντὶ τριῶν ἡμερῶν, ἂν τῷ μετὰ δὲν ἀναγρῇ κρούσμα πανόλου εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἐλαττωθῶσιν αἱ καθήκοντες αἱ ἐπιτεθλημένοι εἰς τὰ ἐκεῖθεν ἀποπλεόντα πλοῖα ἀπὸ δεκαῖς μέρους εἰς πενήντα. Τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ἐυκόλυνε πάλι τὸ ἐμπόριον.

Πρὸς τὴν Α. Γ. τὸν Διάδοχον πλείστα Ἀθηναῖκα καὶ Γερμανοὶ Σωματεῖα τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Αὐστρίας διετύπωσαν τὴν παρακλήσιν ὅπως οἱ νέοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες τελεσθῶσι τ

του χρόνου ευχαρίστως ανέγνωσα την φιλικήν σας. Θά γίνη δ' προσήκων λόγον· τὸ λ. θά σας στείλω μόλις τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν καὶ ἡσυχέιτε

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» οἱ κηθυστέροντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους ἡμῶν.

Υποθέτομεν νὰ γνωρίζωσι πάντες οἱ ἔχονσι καθήκον μόνον νὰ ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ νὰ μὴ περιμένωσι χιλίας παρακλήσεις.

Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Χάτζα ἐν Βουκουρεστίῳ. **Δ. Βασιλοπούλου** εἰς Βουκουρεστίον, οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγρὰδ εἰς τὸν **κ. Γ. Χαρισσιᾶδην**, οἱ ἐν Κέρκυρᾳ εἰς τὸν **κ. Χαρίσην Βασιλείου**, οἱ ἐν Πόρτ Σαὶδ εἰς τὸν **κ. Η. Κατσονίδην**, οἱ ἐν Τρικλάσις εἰς τὸν **κ. Μ. Σπυράκον**, οἱ ἐν Λαρίσῃ εἰς τὸν **κ. Ζοῦγκον**, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν **κ. Μιχ. Χαρίτην**, εἰς τὸ πρᾶκτορεῖον τῆς Πανελληνίου οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τοὺς Ἀδελφ. Δοσίου εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον «Κάδομος» οἱ ἐν Καρδίτῃ εἰς τὸν **κ. Α. Κούρτιον** οἱ ἐν Μεσολογγίῳ εἰς τὸν **κ. Π. Διπλαμῆτσον** οἱ ἐν Λαυρίῳ εἰς τὸν **κ. Δ. Γκάτσον**. Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν **κ. Α. Πέτσιον** εἰς Κιρναμπὰτ καὶ **Δ. Μουτσόπουλον** εἰς Φιλίπ-

πούπολιν. — Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβάξῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν του ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς· οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ, Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμανίᾳ ὅπου λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ὡσαύτως νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν των.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Χρηματιστηρίου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΛΑΖΑΡΟΥ ΠΑΝΤΑΖΗ

Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ Ἀργυροκάστρου πλησίον τοῦ μεγάρου τοῦ Διοικητηρίου, ὅπου εἶνε ἐν τῶν καλλιτέρων οἰκημάτων ἐπὶ ὥρας καὶ τερπνῆς θέσεως. Ἐχει δωμάτια εὐρύχωρα, εὐάερα, εὐήλια, ἀπαστράπτοντα ἐκ τῆς καθαρότητος με μαγειρικὴν ἀρίστην, με ἐπιπλα ἐντελῶς καινούργια, ὑπηρεσίαν προθυμοτάτην καὶ εὐθνήν. Συνιστῶμεν ὅθεν, αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς πατριώτας καὶ φίλους, τοὺς τὸ Ἀργυροκάστρον ἐπισκεπτομένους, ἐνθα καταλύοντες ἐν

στάσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐκδιδόμενα κατὰ μῆνα ἢ ἡμέραν ἀπὸ τοῦ 1826 μέχρι τοῦ 1829 ἔτους, ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ τοῖς πᾶσι γνωστοῦ φιλέλληκος Διδότου, εὐεργετικωτάτου μελούς αὐτοῦ. Τοῦ συγκινητικωτάτου τούτου διηγήματος πιθανῶς εἰς ὀλίγους γνωστοῦ, ἅτε δημοσιευθέντος πρὸ ἐξήκοντα καὶ τριῶν ἐτῶν καὶ εἰς ξένην γλῶσσαν μεταφερόμεν ἐν μεταφράσει, ἵνα ἀποκαταστήσωμεν αὐτὸ κοινὸν εἰς πολλοὺς, χρησιμεύον δὲ ὡς μνημεῖον τῆς ἀγνώστου νεανίδος Ἑλληνίδος (!).

Ἄποπλανηθεὶς ὁ Ἀγγλος περιηγητὴς παρὰ Λεοντάρειον, ἀπήντησεν εἰς κοιλάδα Ἑλληνίδα, ἥτις, ἰδοῦσα ἀνθρώπους πλησιάζοντας αὐτήν, ἐτράπη εἰς φυγὴν, πλὴν ἡ φωνὴ τοῦ «ἰσχωρίου» οὗ περιηγητοῦ τὴν ἐπέσει νὰ σταματήσει. Ῥάκη ἐνδεδυμένη, ἔκλειεν ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς πρό τινων ἐβδομάδων θανούσης μητρὸς τῆς, ἐφ' οὗ ἔθετο ζύλινον σταυρὸν κατέχων κατεργασμένον, συνηρμοσμένον δὲ διὰ νεοκινίων ἐκ φλοιοῦ ὀρυς. Ἐρωτηθεῖσα πῶς βεβρίσκετο ἐκεῖ μεμονωμένη ἀπήντησεν, ὅτι εἰς κλειστέα ἄθροισμα καταφυγόντες εἰς τὸ πλησίον ὄρος, συνέζων ἐν σπηλαίῳ ὀλίγα βήματα ἀπέχον, τρεφόμενοι ἐκ χόρτων καὶ τεμαχίων ἄρτου ξηροῦ, ἅτινα οἱ συγγενεῖς αὐτῶν, ὁπαδοὶ τοῦ Νικήτα, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔφερον αὐτοῖς. Συγκινηθεὶς ὁ περιηγητὴς ἐκ τῶν λόγων τῆς νεανίδος, ἐπρωτεῖεν αὐτῇ νὰ τὸν παρακολουθήσῃ ὑποσχόμενος αὐτῇ ὅτι θὰ πράξῃ ὅτι δυνατόν, ὅπως ἀνέυρῃ παρ' αὐτῇ πατέρα διὰ νβίου. Πλὴν ἡ νεανὶς ἀτενίσασα πρὸς τὴν γῆν ἀπήντησε διὰ τῶν ἐξῆς λόγων.

«Ἡ μήτηρ μου ἐκπένοσα μ' ἐξώρκισε νὰ μὴ ἐγκαταλείψω τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς μου καὶ νὰ διατηρήσω τὴν πατρίδα ὁρμηκίαν. Ὑπεσχέθην νὰ τηρήσω τὰς συμβουλάς τῆς, ἡ μήτηρ μου δὲ ἐξέπνευσεν εὐχαριστημένη εἰς τὰς ἀγκάλας μου. Ὅθεν δὲν δύναμαι νὰ ἐγκαταλείψω τὴν πατρίδα. Ἄν ἡ τύχη μὲ ἀναγκάσῃ νὰ πράξω ἄλλως, εἶμαι ἀποφασισμένη νὰ κρημνισθῶ ἐκ τοῦ βράχου τούτου (δείκνυσε διὰ τοῦ δακτύλου ἀπότομον κρημνὸν) ἢ παρὰ νὰ πέσω εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀγρίων τυραννῶν».

Ὁ νέος ἐκπληκτος γενόμενος ἐκ τοσούτου καὶ ἰσχυρῶς ἐκπληκτικῶς ἐκ τῆς πείνης, παρεχώρησεν αὐτῇ ἀπάσας τὰς ζωοτροφίας αὐτοῦ καὶ τὸ πλεῖστον τῶν χρημάτων του. Ἡ νεανὶς εὐχαριστήσασα αὐτὸν διὰ τὰ φιλοδωρήματα τῷ ὑπέδειξε τὸ μέρος, ὅτι οὐ ἤδυνάτο

αὐτῷ, εὐρίσκειν πᾶσαν εὐκολίαν καὶ περιπέλειαν παρὰ τοῦ προθυμοτάτου Διευθυντοῦ κ. Λαζάρου Πανταζῆ.

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ καὶ ΣΕΚΑΡΑΣ
ΡΑΠΤΑΙ
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ
Νεωτερισμός, κομψότης, στερεότης
143—Ὁδὸς Αἰόλου—143
ΑΘΗΝΑΙ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ «ἨΠΕΙΡΩΘΕΣΣΑΣ»,
ΕΝ ΛΑΡΙΣΣῃ
(ἐνταῦθα πλατείας Δικαστηρίων)

Υπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠνέφξεν Ξενοδοχεῖον τοῦ ὕπνου ἐν Λαρίσῃ ὁ ἐκ Ζηγορίου πασίγνωστος Δημήτριος Στυλιανοῦ. Οἱ διερχόμενοι πατριῶται δύναται νὰ εὐρωσιν πᾶσαν περιποίησιν παρὰ τοῦ προθύμου τούτου διευθυντοῦ.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»
Ἀνδρέου Λαχανᾶ

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀπέναντι Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ ἁριστοῦς ἀπίστευτος προθυμία ζηλευτῇ τιμαὶ ἀκαταγώνισται εἶνε τὰ μόνυ συστατικὰ διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κουρεῖο.

ΠΑΤΡΙΣ

Οὐδέτ' ἔστιν οἰκειότερον πατρίδος.
(Στοβαῖος)

μύχθων
Ὀὐκ ἄλλος ὕπερθε
ἢ γὰρ πατρίδος στέρεσθαι

(Εὐριπίδης.)

Ὁ θρίαμβος τοῦ ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθερίας Ἑλληνικοῦ ἀγώνος τοῦ 1821, τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐν τῇ ἱστορίᾳ γεγονότος, ἀναντιρρήτως ὑπῆρξεν ἔργον οὐχὶ παροδικῆς ἐξεγέρσεως, ἀλλὰ τοῦ διακαοῦς ἔρωτος τῆς πατρίδος, ὅστις ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔφλεγε τὰς καρδίας ἀπάντων τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ κατὰκτητοῦ στεναζόντων Ἑλλήνων.

Ἡ ἱστορία ἀνέγραψεν εἰς τοὺς δέλτους αὐτῆς τὰ ἄλλα τῶν ἡρώων καὶ τῶν ἡρωίδων, ἀντάξα τῶν ἀθανάτων προγόνων ἡμῶν καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, οἵτινες πολυτρόπως συνετέλεσαν εἰς τὴν παλιγγενεσίαν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ὡς φοῖνιξ ἐκ τῆς τέφρας ἀνέλαμψεν. Ἀλλὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ βίου τῶν Ἑλλήνων, κατὰ τὴν πολυχρόνιον δουλείαν αὐτῶν καὶ διαρκούσης τῆς ἐπαναστάσεως, οὐ παρεσκευάσθη ὁ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγὼν, ἀτελὴ ἔχομεν εἰκόνα.

Εὐχῆς ἔργον ἦθελεν εἶσθαι, ὅπως δόκιμος κάλαμος ἐξ ἀκραίφνου πατριωτισμοῦ ἐμπνεόμενος, ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦτο, ἵνα διὰ τῆς ἐκιστορήσεως τῶν αἰσθημάτων καὶ φρονημάτων τοῦ λαοῦ ζωογωνηθῇ ὁ ναρκωθεὶς ἔρως τῆς πατρίδος καὶ πληρωθῶσιν ὁλοσχερῶς οἱ πολυχρόνιοι πύθοι τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους.

Ὡς ἐλάχιστον τεκμηρίον τῆς σπουδαιότητος, καθ' ἡμᾶς, τοῦ ἔργου οὐ ἐπικαλούμεθα τὴν πραγματοποίησιν ἔστωσαν τὰ ἐξῆς ἀ ἐκδοτὰ περὶ δύο νεαρῶν Ἑλληνίδων τῆς ἐπα αστάσεως.

Καίτοι ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν ἐπανατίτασιν τοῦ 1821 διετέλει ἀνάστατος, τοῦτο δὲν ἐκώλυε τοὺς ἀλλοδαποὺς νὰ διατρέχωσιν αὐτήν, τινὲς μὲν χάριν μελέτης τῶν ἀπαραμύλλων μνημείων τῆς ἀρχαιότητος, ἕτεροι δὲ, ἵνα ἰδίαις αἰσθήσεσιν ἀντιληφθῶσι τῆς καταστάσεως τῆς ἐμπολέμου χώρας. Εἰς τῶν περιηγητῶν τούτων, Ἀγγλος τὸ γένος ἐπανελθὼν εἰς Κέρκυραν ἐκ τῆς κατὰ τὸ 1826 εἰς χώρας τινος τῆς Πελοποννήσου ἐκδρομῆς του, διηγήθη παθητικωτάτην συνέντευξιν μετὰ νεανίδος. Τοσούτον δὲ τὸ διήγημα τοῦτο συνεκίνησεν ἕνα τῶν ἀκροατῶν, ὥστε ἀνεκοίνωσεν αὐτὸ εἰς τὸ φιλελληνικὸν τῶν Παρισίων Κομιτάτον, ὅπερ, συμμερισθὲν τὰς ἐντυπώσεις τοῦ ἀποστολέως, ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ εἰς τὰ μνημεῖα τῆς τότε κατα-

(1) Documents relatif à l'état présent la Grèce, 3e Ioulίου 1826, σελ. 52.

(*) Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ Σ. Τρικούρη. Τόμος Α'. σελ. 314.